

הפלה מפלגתית

קבוצת עיתונאים וחברייכנסת, שישיבה הש' בוע במיוזון הכנסת, עסקה בספורט משע' שע: העלאת ויכרונות, שעסקו במליצותיו הישנות של משה שרת, וחקיו דרך הדיבור שלו. כאשר הזכיר אחד העיתונאים כיצד אמר שרת בנאום שנשא לפני 11 שנה: "מפאי הגיתה מרחם ההיסטוריה" העיר חיכ מסים יעקב ("קובה") ריפ' תין: "זאת היתה הפלה מלאכותית" . . . אחרי ששרהאוצר לוי אשכול קיבל על עצמו, עם נסיעתו של ראש-הממשלה לצרפת, גם את תפקידי ראש-הממשלה, שר-הביטחון, שר-החץ ושר-החינוך, הציעה לו מוכירתו, דליה ברמל, לשנות את שם משפחתו ל' אישכל . . . אגב, כאשר ביקר שר-האוצר בהצגת המאה של המחזה 12 המוסבטים ב' הבימה, גילה לו השחקן מישה אשרוב, כי למעשה זאת הצגת ה'108. השיב לוי אש' כול: "שמע, אתה לא מוכרח לדייק, זה לא מסיכנסה" . . . הרודף הודנה, נספת התרבות של השגרירות האמריקאית בישראל, הוא דובר גרמנית טהורה. הוא רכש לו שפה זאת בעת שהיה בתפקיד בחיל ה' כיבוש האמריקאי בוינה אחרי המלחמה.

גם אני מעדיף גולכאויד ולא תחליף! לרכוד ולטונונים

ריקה זראי עם סארויאן ובעלה

הערצה לסלע

השונים בסביבה — לשוא. היא לא מצאה את הקבר . . . תקריט משעשעת אירעה ה' שבוע במסיבה שנערכה במכון וייצמן ל' רבקה וישראל זין, לרגל מלאת 50 שנה לנשואיהם. המסיבה, שנערכה במסגרת פס' חושב-על-מין. אגב, יעל מכחישה בהחלט שהסכימה לשם שנתנה ההוצאה הגרמנית לספרה הראשון: אני ישנה עם הרובה שלי טיבאל ויו — שבוע חגיגות לכבוד המאר' רע — אורגנה לפי כל כללי הטכס, כשלכל אחד מן המוזמנים נקבע המקום המדויק בו הוא יושב. אחד המקומות היה מיועד ל' גברת נ. לוריא. שתי נשים התחרו על המקום. הראשונה שהתישבה שם, היתה ה' עתונאית נדיה לוריא, אולם כעבור דקות מספר טענה למקום הגברת הלנה לוריא, אשתו של בעל מלון דולפין. נורמאן לוריא, שסברה כי המקום מיועד לה. הן התחלפו והתישבו חליפות על אותו המקום מבלי יכולת להחליט למי הוא מיועד. כל העסק לא היה נורא כל כך, לולא היו השתיים יריבות בלב ונמש: כי נדיה היתה אשתו הראשונה של נורמן לוריא. השתיים אינן מדברות ביניהן וידייהן טוענים, כי לו הן קיים רק חלק ממה שכל אחת מהן אומרת על חברתה, היה העולם נהרס . . . במצב' רוח יותר ידידותי היתה הגברת לויס' גל' בוע, רעייתו של ראש הטכס במשרד ה' חוץ, שנאמה השבוע בפני נשי ויצי' בפתח תקוה. אחרי שהשמיעה פנינים כמו "אנחנו מתדיים כל כך עם הכושבים מאפריקה, שהם יתחילו עוד מעט לעלות ארצה", החלה הג' ברת גלבווע לתת עצות של טכס לנשי פתח תקוה. כדי לקרב את הנושא לליבן, השתמ' שה במשלו: מה לעשות אם במקרה תבוא ה' מלכה אליזבת הבלגית לפתח-תקוה? לבסוף קמה אחת הנשים ופאלה: "אם באמת תבוא המלכה אליזבת לפתח-תקוה, איך מתחילים את השיחה איתה?" השיבה הגברת גלבווע: "מת' חילים לדבר על מזג האוויר, כמובן" . . . במאורח הצטרפה גם יעל לריין למשאל על הביקני. היא קנתה בגדים בשני חלקים, לא ביקני, מכר פרחוני. באותה הזדמנות קנתה יעל במהירות-שיא של ארבע וחצי דקות גם מקרר שמלי קטן לביתה החדש שבעין-הוד . . . לגברים הישראלים מצאה יעל את ההגדרה ההולמית: מי' הפירוט:

השונים בסביבה — לשוא. היא לא מצאה את הקבר . . . תקריט משעשעת אירעה ה' שבוע במסיבה שנערכה במכון וייצמן ל' רבקה וישראל זין, לרגל מלאת 50 שנה לנשואיהם. המסיבה, שנערכה במסגרת פס' חושב-על-מין. אגב, יעל מכחישה בהחלט שהסכימה לשם שנתנה ההוצאה הגרמנית לספרה הראשון: אני ישנה עם הרובה שלי טיבאל ויו — שבוע חגיגות לכבוד המאר' רע — אורגנה לפי כל כללי הטכס, כשלכל אחד מן המוזמנים נקבע המקום המדויק בו הוא יושב. אחד המקומות היה מיועד ל' גברת נ. לוריא. שתי נשים התחרו על המקום. הראשונה שהתישבה שם, היתה ה' עתונאית נדיה לוריא, אולם כעבור דקות מספר טענה למקום הגברת הלנה לוריא, אשתו של בעל מלון דולפין. נורמאן לוריא, שסברה כי המקום מיועד לה. הן התחלפו והתישבו חליפות על אותו המקום מבלי יכולת להחליט למי הוא מיועד. כל העסק לא היה נורא כל כך, לולא היו השתיים יריבות בלב ונמש: כי נדיה היתה אשתו הראשונה של נורמן לוריא. השתיים אינן מדברות ביניהן וידייהן טוענים, כי לו הן קיים רק חלק ממה שכל אחת מהן אומרת על חברתה, היה העולם נהרס . . . במצב' רוח יותר ידידותי היתה הגברת לויס' גל' בוע, רעייתו של ראש הטכס במשרד ה' חוץ, שנאמה השבוע בפני נשי ויצי' בפתח תקוה. אחרי שהשמיעה פנינים כמו "אנחנו מתדיים כל כך עם הכושבים מאפריקה, שהם יתחילו עוד מעט לעלות ארצה", החלה הג' ברת גלבווע לתת עצות של טכס לנשי פתח תקוה. כדי לקרב את הנושא לליבן, השתמ' שה במשלו: מה לעשות אם במקרה תבוא ה' מלכה אליזבת הבלגית לפתח-תקוה? לבסוף קמה אחת הנשים ופאלה: "אם באמת תבוא המלכה אליזבת לפתח-תקוה, איך מתחילים את השיחה איתה?" השיבה הגברת גלבווע: "מת' חילים לדבר על מזג האוויר, כמובן" . . . במאורח הצטרפה גם יעל לריין למשאל על הביקני. היא קנתה בגדים בשני חלקים, לא ביקני, מכר פרחוני. באותה הזדמנות קנתה יעל במהירות-שיא של ארבע וחצי דקות גם מקרר שמלי קטן לביתה החדש שבעין-הוד . . . לגברים הישראלים מצאה יעל את ההגדרה ההולמית: מי' הפירוט:

חתימות לירדים

הרכילאית ההוליוודית בעלת השם העולמי, אלזה מקסוול, תגיע בקרוב ארצה כאר' רחל לשכת החירות הממשלתית . . . אור' תת אחרת שגגיע בעוד שבועיים היא זיווה שפיר-רודן. זויה שויה עתה ברומא, שם היא מתאכנסת אצל משפחת רוזנים, שהם במקרה גם קרובי-משפחה — אחת מבנות משפחתה נישאה לבן משפחת רוזנים זו . . . סוף-סוף התגלה מי היא קיטי מאכסור' דום. עליה כתב לויאן יוריס. העתון טיימס אף סיפרים למופיע בקפריסין, פיר' סם השבוע בידועה ראשית בעמוד הראשון כי גילדה דוון-סולל, מחליקת-הקרח ה' אנגליה הבלוגית, שנישאה לישראל עמיתי סולל, היא-היא קיטי, עליה כתב יוריס. כתב כתב הטיימס אף סיפרים: "יוריס פגש את דוון בעת שהיווה בתל-אביב ושמע על עבר דתה במרכז רפואי ולימד ילדים נפגעי-ש' חוק. סיפורה של קיטי הוא סיפורה של גילדה דוון, הדומה דמיון מפליא לאוזה מרי סיינט, המגלמת את דמותה בסרט. עכשיו שויה גילדה בקפריסין, תוהה אם אוטו פרמינגר ישתמש בה כמחליפה לגברת סיינט. הסיבה היא זקוקה מאוד לכסף כדי להמשיך בישראל מיפעל בלתי-גמור. מהו הנושא? הסרט סרט . . . בינתיים מצא את עצמו אוטו פרמינגר, המסריט עתה סצינות עבור אסטודיוס בקפריסין, במצב בל' תינעיים. התברר כי אחד מהניצבים שנשלחו לחקק בסרט על-ידי לישכת העבודה המקר' מית, ושהוטע במדי חיל בריטי, אינו אלא רוצחו של סרג'נט בריטי, שנרצח לפני שני תיים על-ידי אנשי א.א.ק.א. הידיעה עוררה סערה באנגליה. תגובתו של פרמינגר: "זוהי סערה בכוס תה. אני רק מסריט סרט ואינני מייצר מאורע בינלאומי, אפילו אם הייתי יודע שהאיש הזה רוצח, הייתי מעסיק אותו, אבל כמובן לא במדי חיל בריטי" . . . עתונאית מירה אברך ערכה לאחרונה ביקור גם בלוס אנג'לס שבארצות-הברית. מלונה הצנוע הפך למעין מקדש בעיר אנפין לכוכבי הוליווד. ביום הראשון בא לבקרה לויאן יוריס, ונערי השכונה התאספו כדי לבקש את חתימתו. ביום השני בא דני קיי, ושוב עסקו הילדים בציד אוטוגרפים. ביום השלישי בא ג'ף צ'נדלר וזכה לקב' לת פנים דומה. ביום הרביעי לא בא אף אחד. אבל עתה כבר ביקשו הילדים את חתימתה של מירה עצמה . . . פגישה מענ' יינת היתה לאחרונה לווג יוחנן וריקה זראי במועדון קרולס במאריס. הם נפגשו עם הסופר ויליאם סארויאן, שהתחדה בפניהם כי הוא סבור שהשיר הטלע האדום, אותו שמע בביצועו של אריק לביא, הוא השיר הכי כביר ששמע מעודו.

כמו כל עקרות הבית-ה-נבונות, סמכי גם את על טקסטיל - שמפו. לכביסת כל האריגים העדינים.

אמיתי רק באריזה אדומה כחולה הנושאת את תמונת אריזה דומה בצבע ירוק או בכל צבע אחר אינה אלא חיקוי.

תוצרת "נקה" המפיצים היחידים: חבי' נורית בע"מ

הכל פיינושים

אנשים שחיפשו את הסכנת בעלת הרגלים היפות ביותר בעולם, מארלן דיטריך, ביום השישי השבוע, לא יכלו למצאה במלון השרון בהרצליה, בו היא מתאכנסת. כל ה' מאמצים לאתר את מארלן עלו בתוהו. רק כשזורה, התברר היכן בילתה את היום: בבתי-הקברות שבסביבות הרצליה. היא עשתה זאת בתוקף שליחות שהטילה עליה בתה, אשר ביקשה ממנה לעלות ביום הראשון לשהותה בישראל על קבר חברתה הקבורה בהרצליה. מארלן מייצגת את רגליה היפות בסיוורים ארוכים בין המצבות בבתי-הקברות

פסוקי השבוע

הויך בייגוריון, במסיבה עם יהודי פאריס: "אני מוציא כסף יותר מכל יהודי אחר בעולם — כולל רוטשילד". העתונאי היושע גלבווע, בעת נאום בכנסת על המורים התיכוניים: הם, פוסלים את עצמם להיות מהנכים, בשמשם דוגמה לתלמידיהם לעיקשות, לקיצוניות שאין לה רסן, לפריקת משמעת הציבור, לאורחות מופקרת, לתאחת הישגים בלתי מרוסנת". השר בלי תיק, אבא אבן: "אין לי הרגשה כי המחשבה הציבורית בישראל הדביקה את מלוא תנופת הדור!". השופט הד"ר יוסף לאם, בתוקף תפקידו כיושב ראש הוועדה הציבורי רית לחקרה בעניני בשר: "בחוק-לארץ שומעים השופטים משפטים שלושה ימים בשבוע ופושטי-העור עובדים ששה ימים. אצלנו השופטים עובדים ששה ימים וה' פושטים רק שלושה". לויס' גלבווע, רעיית אברהם גלבווע, ראש הטכס: "הדבר הכי חשוב בדיפ' לומאטיה הוא שאשת הדיפלומאט תהי' פקחת ותדע איך להתנהג. אם היא כזאת, יכול בעלה להצליח אפילו אם הוא לא-יוצלת". הפרופסור ישעיהו ליבוביץ: "חוג התנין הירושלמי — זהו מועדון קלפים שבאים להתבדר בו במשך שעתים".

הרכילאית ההוליוודית בעלת השם העולמי, אלזה מקסוול, תגיע בקרוב ארצה כאר' רחל לשכת החירות הממשלתית . . . אור' תת אחרת שגגיע בעוד שבועיים היא זיווה שפיר-רודן. זויה שויה עתה ברומא, שם היא מתאכנסת אצל משפחת רוזנים, שהם במקרה גם קרובי-משפחה — אחת מבנות משפחתה נישאה לבן משפחת רוזנים זו . . . סוף-סוף התגלה מי היא קיטי מאכסור' דום. עליה כתב לויאן יוריס. העתון טיימס אף סיפרים למופיע בקפריסין, פיר' סם השבוע בידועה ראשית בעמוד הראשון כי גילדה דוון-סולל, מחליקת-הקרח ה' אנגליה הבלוגית, שנישאה לישראל עמיתי סולל, היא-היא קיטי, עליה כתב יוריס. כתב כתב הטיימס אף סיפרים: "יוריס פגש את דוון בעת שהיווה בתל-אביב ושמע על עבר דתה במרכז רפואי ולימד ילדים נפגעי-ש' חוק. סיפורה של קיטי הוא סיפורה של גילדה דוון, הדומה דמיון מפליא לאוזה מרי סיינט, המגלמת את דמותה בסרט. עכשיו שויה גילדה בקפריסין, תוהה אם אוטו פרמינגר ישתמש בה כמחליפה לגברת סיינט. הסיבה היא זקוקה מאוד לכסף כדי להמשיך בישראל מיפעל בלתי-גמור. מהו הנושא? הסרט סרט . . . בינתיים מצא את עצמו אוטו פרמינגר, המסריט עתה סצינות עבור אסטודיוס בקפריסין, במצב בל' תינעיים. התברר כי אחד מהניצבים שנשלחו לחקק בסרט על-ידי לישכת העבודה המקר' מית, ושהוטע במדי חיל בריטי, אינו אלא רוצחו של סרג'נט בריטי, שנרצח לפני שני תיים על-ידי אנשי א.א.ק.א. הידיעה עוררה סערה באנגליה. תגובתו של פרמינגר: "זוהי סערה בכוס תה. אני רק מסריט סרט ואינני מייצר מאורע בינלאומי, אפילו אם הייתי יודע שהאיש הזה רוצח, הייתי מעסיק אותו, אבל כמובן לא במדי חיל בריטי" . . . עתונאית מירה אברך ערכה לאחרונה ביקור גם בלוס אנג'לס שבארצות-הברית. מלונה הצנוע הפך למעין מקדש בעיר אנפין לכוכבי הוליווד. ביום הראשון בא לבקרה לויאן יוריס, ונערי השכונה התאספו כדי לבקש את חתימתו. ביום השני בא דני קיי, ושוב עסקו הילדים בציד אוטוגרפים. ביום השלישי בא ג'ף צ'נדלר וזכה לקב' לת פנים דומה. ביום הרביעי לא בא אף אחד. אבל עתה כבר ביקשו הילדים את חתימתה של מירה עצמה . . . פגישה מענ' יינת היתה לאחרונה לווג יוחנן וריקה זראי במועדון קרולס במאריס. הם נפגשו עם הסופר ויליאם סארויאן, שהתחדה בפניהם כי הוא סבור שהשיר הטלע האדום, אותו שמע בביצועו של אריק לביא, הוא השיר הכי כביר ששמע מעודו.

המנוי — קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם.

